

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WAKKER WORDEN MET EEN KATER

toneelspel in twee bedrijven, acht taferelen

door

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr.2409

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1997/220/43
ISBN 90-385-0522-3

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

WAKKER WORDEN MET EEN KATER

Toneelspel in 2 delen (8 taferelen)
door Pierre SOETEWY

Personen :

Ben	24 jaar
Chris, zijn vrouw	22 jaar
Lea, haar zuster	ongeveer 30
De capitano	ongeveer 50
Miel	ongeveer 30
Fons, bovenbuur	ongeveer 65

Tijd : Heden

Plaats : Een sober appartementje op de eerste verdieping van een huurhuis, ergens in een oud stadsgedeelte.

OM MISVERSTANDEN TE VERMIJDEN :

Dit stuk gaat niet over drugs en/of over de wereldwijde handel daarin. Het gaat evenmin over het idealistisch streven naar "een betere wereld voor de kleine man". Dit zijn niet meer dan voorbeelden - en er zijn er heel wat andere ! - die enkel als illustratie dienen voor de basisidee : heel wat (vooral jonge) mensen koesteren nog idealen (gelukkig maar !) waarin ze vast geloven en waarvoor ze desnoods bereid zijn te "vechten". Helaas worden ze maar al te vaak gemanipuleerd, misleid en misbruikt door handige mooipraters en demagogen om achter vlaggen te lopen die een heel andere lading dekken dan ze veronderstellen. Sommigen ontdekken het bedrog nooit. Anderen na verloop van een zekere tijd wel. En die worden dan meestal "wakker met een kater".

IETS OVER DE PERSONAGES

- BEN** : 24 jaar - enige zoon uit een arbeidersgezin, waarvan de vader vrouw en kind in de steek gelaten heeft om elders rijkelijker te gaan leven - Ben was toen 15 jaar en zijn moeder is kort daarop van verdriet gestorven - sindsdien haat hij zijn vader, in zijn ogen het prototype van "de verrader van de kleine man", de overloper, de profiteur, de bourgeois, de kapitalist enz. en in iedereen die wat hoger op de sociale ladder staat meent hij zijn vader te herkennen en ziet hij een aartsvijand - hij houdt echt van zijn vrouw die uit een beter milieu (alhoewel...) komt - van nature uit is hij impulsief en vaak onbeheerst - maar "met een binnenste van marsepein" zegt zijn vrouw - men kan hem een (ongetwijfeld zeer naïeve) idealist noemen en als dusdanig iemand die een gemakkelijke prooi wordt voor profiteurs die hij zo haat - hij praat allesbehalve ABN : waar zou hij het geleerd hebben ?
- CHRIS** : 22 jaar - stamt uit een tijdens de oorlog rijkgeworden landbouwersfamilie - ze heeft het helemaal niet op haar "papa en mama" begrepen, omdat die als "nouveaux riches" zich als schijnheilige snobs zijn gaan gedragen - ze wil dan ook geen contacten meer met hen - ze houdt van haar man, hoewel het leven met hem soms moeilijk is - ze is een stuk intelligenter en heeft veel meer mensenkennis dan Ben en daarom probeert ze hem uit de handen van zijn zogenaamde "vrienden" te houden - ze is charmant en komt zeer vastberaden over - haar taal ligt iets dichterbij het ABN, maar onder invloed van haar man is ze toch ook meer en meer "Vlaams" gaan spreken.
- LEA** : rond de 30 - de oudere zuster van Chris - heeft de levenswijze van haar ouders overgenomen, d.w.z. snobisme en schijnheiligheid zijn troef (of zoals Chris het zegt : "Heilige huisjes mogen stinken, zolang de reuk maar binnenshuis blijft") - doet nogal uit de hoogte, praat wat geaffecteerd etc. - ze is rijk getrouwd, maar of ze ook gelukkig is...???
- DE CAPITANO** : rond de 50 - "economisch en financieel adviseur van transportfirma's", wat dat ook mag betekenen... - geeft de indruk eenvoudig, galant en zeer joviaal te zijn maar is in werkelijkheid een sluwe mooiprater - een soort "Rattenvanger van Hameln" die met grote woorden en vage beloften zijn "medewerkers" weet uit te kiezen...
- MIEL** : rond de 30 - één van die "medewerkers" - brutaal en meedogenloos - zijn enige levensdoel is geld en waar dat vandaan komt heeft geen enkel belang - zijn taal is navenant.
- FONS** : in de 60 - de bovenbuur van Ben en Chris - een eenvoudige gepensioneerde arbeider met heel wat levenservaring - erg meelevend met de problemen van zijn jonge onderburen die hij met zijn "boerenverstand" toch goed begrijpt - zijn taal is zeer eenvoudig.

EERSTE DEEL

EERSTE TAFEREEL

(Een sober ingericht appartementje op de eerste verdieping van een huurhuis ergens in een oud stadsgedeelte - alleen de absoluut noodzakelijke meubeltjes - ergens een kinderwagen of een wieg. Het is 7 uur 's avonds - er is pas gegeten - Chris (22) ruimt de tafel af - Ben (24) zit nog bij de tafel - hij steekt een sigaret op precies op het ogenblik dat Chris uit de keuken komt)

- Chris Ge moet niet zoveel roken.
- Ben Weet ik al jaren.
- Chris En zeker niet hier. 't Is slecht voor de kleine.
- Ben Hij zal nog meer te slikken krijgen in zijn leven.
- Chris Ge hebt gehoord wat de dokter zei.
- Ben Niet smoren, niet drinken, geen wijven. Gezonde lucht. Bossen, de zee, de bergen. Dokters zijn kapitalisten.
- Chris Wat hebt ge daar nu toch aan ?
- Ben 't Kalmeert de zenuwen. (staat op - zoekt de krant) Waar is de gazet ?
- Chris Niet gezien.
- Ben Die rotzakken van beneden hebben ze zeker weer gepikt ? Er moet een slot op die bus komen. Morgen koop ik een slot.
- Chris Dat zegt ge al van de eerste dag dat we hier wonen. Al negen maanden.
- Ben Tien. Maar morgen doe ik het. 'k Heb nu toch tijd genoeg. En hier moet eindelijk 'ns een serieus papier aan de muur komen.
- Chris Zegt ge ook al maanden. Misschien hadt ge beter dat gedaan dan... (houdt op)
- Ben Dan wat ? Komaan, zeg het maar.
- Chris Ach, niets.. (naar keuken met borden e.d.)
- Ben (roept haar na) 'k Had zeker moeten blijven werken voor een hongerloon en de grote aandeelhouders nog rijker maken ? Dat wilt ge toch zeggen ?
- Chris (terug op om tafel verder af te ruimen) Ge ziet in ieder geval wat ervan komt. Ge hadt nu een redelijk vaste job bij de GB..
- Ben (luid) 'k Weet het, chef ! (een stilte)

- Chris (ruimt verder af - gaat naar keuken - komt tijdens volgende dialoog af en toe in keukendeur met borden e.d. die ze afdroogt)
Wat gaat ge nu doen ?
- Ben Seffens een pintje drinken in "Den Duvel". Met de capitano.
Hij komt mij halen heeft hij beloofd.
- Chris (zucht) De capitano. Weer 'ns de capitano. Wie is die man eigenlijk ?
En hoe heet hij echt ?
- Ben Geen idee. Iedereen noemt hem de capitano. En ik vind dat ge hem moet leren kennen. Daarom heb ik hem gevraagd 'ns langs te komen.
- Chris O, gij hebt hem zelf gevraagd...
- Ben Mag ik soms mijn vrienden niet uitnodigen..
- Chris Vrienden...
- Ben Ja, de capitano is mijn vriend.
- Chris Zeker omdat hij u iedere avond vijf, zes glazen bier offreert.
Want dat zegt ge toch altijd. Maar vindt gij dat normaal ?
- Ben Och, hij zal wel genoeg verdienen. En hij heeft een boontje voor mij.
Da 's alles.
- Chris Wat doet hij feitelijk ? Of weet ge dat niet ?
- Ben Hij schijnt voor een paar transportfirma's te werken. Hij moet dikwijls naar 't buitenland. Voilà. Nu weten we allebei even veel.
- Chris Hij is beslist iets van plan met u. (na 'n ogenblik) Heeft hij u misschien opgemaakt om te proberen die staking uit te lokken ?
- Ben (lacht) Waar haalt gij dat uit ? Met zo'n zaken houdt hij zich niet bezig. (na 'n ogenblik) Nee meisje, ze zochten mij al lang omdat ik vlak in hun gezicht durf zeggen dat al die grote bazen gewoon een troep profiteurs zijn.
- Chris En wat hebt ge nu bereikt ? Ge staat op straat, dat is alles.
- Ben 'k Heb maar van één ding spijt.
- Chris Toch ?
- Ben Ik had die deftige meneer achter zijn bureau moeten uitsleuren en hem op zijn smoel kloppen.
- Chris Natuurlijk. Dan was er nog politie aan te pas gekomen ook. Ben, hoe kunt gij nu in godsnaam toch zo blind zijn ?
- Ben Daar is 't weer 'ns ! Gij denkt altijd dat ge alles veel beter weet omdat ge een paar jaar langer op dat pensioonaat hebt gezeten..
(een stilte - hij kijkt rond, dan) Verdomme, we zouden toch 'ns naar een serieuzer appartement moeten uitzien. Ge zit hier precies in 't gevang. En 'k vind dat het hier altijd stinkt.

Chris Wat zijt ge weer gezellig. Is 't mijn schuld dat we hier zo bekrompen zitten ?

Ben Als ge op tijd de pil genomen had..

Chris Dank u.

Ben Lieg ik ?

Chris Denkt gij dat ik het hier zo lolliig vind ?

Ben Dat zal wel niet. Hoeveel kamers hadt ge vroeger thuis ? Vijfentwintig ?

Chris Tweeëndertig. (af)

Ben (luid) En acht meiden en zes knechten en vier cadillacs. (na 'n ogenblik) Is er bier in huis ? (geen antwoord) Ik vroeg of er bier in huis is ?

Chris (op met flesje pils en glas) Hier.

Ben Komt het uit de ijskast ?

Chris Ja. Ik heb het er vanmorgen speciaal in gezet. Ik hoopte dat ge eens 'n avondje zoudt thuisblijven.

Ben Als we zeventig zijn is er nog tijd genoeg om thuis te blijven.

Chris (schenkt in)

Ben Ge doet het verdomme prachtig. Kom hier, gij zijt nog altijd een reuzegriet. (trekt haar op z'n schoot en kust haar)

Chris Voorzichtig ! Seffens mors ik.

Ben Er is bier genoeg op de wereld. (kust haar)

Chris Zie me hier nu zitten ! (kind begint te huilen) O, de kleine. Pak aan. (geeft glas en flesje aan Ben - naar wieg) Wat is er nu ? Waarom huilt ge ? Sst... Sst...

Ben Hij is jaloers. Hoort ge dat niet ?

Chris Sst !

Ben 't Zal nog een goeie worden. Hij riekt bier en hij wordt wakker. Ik moet toegeven dat het er een van mij is. (drinkt)

Chris (sussend bij wieg - het kind zwijgt)

Ben (gaat bij wieg) Zie dat daar liggen. Mijn werk. Goed gedaan, hé ?

Chris Praat wat stiller.

Ben (tot kind) Zal ik u 'ns iets zeggen ? Als gij zes jaar zijt leg ik u de hele boel uit. Ik leer u hoe ge met een vrouw naar bed moet, wat ge moet doen om geen kinderen te krijgen, wat een bourgeois is... Enfin, ik leer u alles.

Chris Wie praat er in godsnaam zo tegen een kind van 4 maanden ?

Ben Hij lacht. Hij verstaat me. (gaat weer zitten)

Chris (na 'n ogenblik) Ben, kunt ge nu echt vanavond niet 'ns thuisblijven ?

Ben Ik heb de capitano beloofd mee te gaan.

Chris M'n zuster komt.

Ben (verrast) Wat komt die hier doen ?

Chris (dringt aan) Gewoon wat praten. Ze is hier verleden week ook geweest en ze kwam nog 'ns graag terug, zei ze. We maken er een gezellig avondje van.

Ben Met uw zuster er bij ? Ik kan niet tegen haar parfum. Veel te duur voor mij.

Chris Ge zijt een echte dwarskop.

Ben Ik heb mijn buik vol van die gezellige avondjes thuis. Ik ken ze nog van vroeger. Mijn vader kon ook zo gezellig zitten praten met mijn moeder.. Over zijn duiven, over de Ronde van Frankrijk, en vooral over zijn werk bij die olieraffinaderij, waar hij uren en uren aan een stuk kon over zeveren. . Geweldig gezellige avonden waren dat. En toen kwam die staking. Alles lam. Mijn vader had ook nogal wat te vertellen in de vakbond en hij was één van de voorvechters. Tot op een avond de grote directeur van zijn firma bij ons thuis kwam. Ik was toen vijftien jaar en ik weet niet juist wat er die avond gezegd is. Maar later is me dat heel duidelijk geworden. 's Anderendaags ging hij terug werken. De rat. Anderen volgden hem. Hij kon het toch zo goed uitleggen. Nog een week hebben ze het volgehouden. Toen was de staking verloren. Mijn goede vader had zijn rattenwerk knap gespeeld. Ze hebben hem ervoor beloond. Hij kreeg een nieuwe job. Ergens in het Midden-Oosten. Daar moest hij voor een half jaar naartoe. Moeder en ik konden niet mee. Maar dat was niet zo erg, zei hij. Niet zo erg, nee. Na een maand of twee is er een brief van hem gekomen samen met een paar foto's. Hoe rijkelijk hij daar leefde, hoeveel hij verdiende, hoe chique hij daar woonde enz. enz. Daarna niks meer. Geen brief, geen foto's, niks ! Of toch wel. Alle drie maanden een cheque van zijn firma. Juist genoeg om niet te creperen van de honger. Maar van hemzelf... Nooit meer iets gehoord.. 't Was ginder zo goed dat hij mijn moeder liet stikken met haar gezellige avonden. Een jaar later lag ze op 't kerkhof. Model huisgezin.

Chris (heeft dat verhaal al vaker gehoord) Dat is de zevenendertigste keer.

Ben Goed, ik zwijg al. (drinkt glas leeg) Hoeveel staan er nog in de ijskast ?

Chris Nog drie.

Ben Hm. (naar keuken)

Chris (roept naar keuken) Gooi niks omver.

Ben (terug binnen met glas dat hij inschenkt) Ik ben godverdomme niet zat.

Chris Ik wou dat ge wat minder vloekte.

Ben Sorry ! Ik vergeet altijd dat gij er niet tegen kunt. Omdat gij grootgebracht zijt tussen het wijwatervat en Scherpenheuvel. En daar is vloeken doodzonde. Maar mijn vader vloekte ook nooit. En nu zit hij bij de sheiks en de oliebaronnen en 't is waarschijnlijk een even grote kapitalist en uitbouter geworden als de rest.

Chris Achtendertig.

Ben Ik wil alleen maar zeggen dat ik ziek word van die verdomde schijnheiligheid.

Chris Als ge 'ns wat minder kletste en wat meer deedt.

Ben Bravo ! Wie werkt voor vrouw en kind en wordt door hen bemind ? 't Is vader.

Chris En ik doe niets. Wie is hier de hele dag bezig met dat vertaalwerk ?

Ben Voor een appel en een ei.

Chris Iedere frank is er een. Gij wilt gewoon niet vooruitkomen.

Ben Dat wil ik wel. Maar ik ben geen mouwveger en plat op m'n buik gaan liggen doe ik voor niemand.

Chris En als ge nu 'ns avondlessen voor automecaniciën gingt volgen ? Een paar jaar geleden was dat toch uw droom ?

Ben (schiet in een lach) Avondschool ? Ik ?! Ziet ge me daar al zitten als getrouwde lul tussen al die broekventjes ?

Chris Maar...

Ben (kort) Ik denk er nog niet aan.

Chris (haalt schouders op) Gelijk ge wilt... (af in keuken)

Ben (na 'n stilte) Zijt ge nu nog niet klaar in die keuken ?

Chris Nee.

Ben (na 'n stilte) Hoé laat is 't ? Mijn horloge staat weer stil. 'k Zal een van de dagen een nieuwe moeten kopen.

Chris Bijna half acht.

Ben Dan zal de capitano wel gaan komen. (na 'n stilte) Wat gaat ge seffens doen ? Voor uw zuster er is, wil ik zeggen.

Chris (in keukendeur) Als ik nog tien bladzijden vertaal kunnen we een TV kopen van hetgeen ik verdiend heb.

Ben Een TV kan me gestolen worden. (drinkt) Hier, mijn glas is leeg. Moet ik het zelf...

Chris Geef maar hier. (met glas naar keuken)

Ben (bij wieg) Ja jongen, wat denkt gij nu ? Triestig geval, mijn vader ? Klein ventje ? Ge hebt nog gelijk ook. Maar uw moeder, dat is wat anders ! Rasechte bourgeoisfamilie. En daar zit ik mee opgescheept. (alsof hij het echt meent) Wat zegt ge ? Van af geraken ? Probeer het maar eens !

Chris (op) Dat is niet zo moeilijk als ge dat wilt.

Ben Verdomme, doe niet zo onnozel ! Kom hier, ik zal u nog eens... (neemt haar vast)

Chris Niet doen, Ben..

Ben Kunt ge'r niet tegen ? Dat zou de eerste keer zijn... (kust haar) Ik begin het al te krijgen, geloof ik... Als we nog wat meer tijd hadden... Kom mee zitten. (trekt haar op 'n zetel)

Chris Nu niet, Ben.

Ben Geen komedie spelen. Ik weet dat ge 't graag hebt.. (kust haar - een stilte) Later bouwen wij ook een villa. Midden in de bossen. Met een verwarmd zwembad, een sauna en twintig kamermeisjes.

Chris Die we dan ook te weinig betalen. En als ze protesteren of gaan betogen gooien we ze de straat op.

Ben Ik zou goed zijn voor het personeel.

Chris Zeker voor die meisjes.

Ben Beuh ! (kust haar) Ach, ik weet het eigenlijk niet. Ik wou dat ik het allemaal maar 'ns wat beter kon uitleggen.

Chris (glimlacht) Nog beter ?

Ben (bekijkt haar - grijnst - kijkt naar een gevulde boodschappentas die ergens bij de deur staat) Zeker weer loopmeisje gespeeld voor die ouwe zatlap van hierboven ?

Chris Hij voelde zich niet al te best.

Ben Natuurlijk nog zat van gisteren. Laat 'm zijn plan trekken.

Chris 'k Moest toch nog boodschappen doen.

Ben Die vent komt hier veel te veel.

Chris (plagend) Jaloers ?

Ben Hij hangt me de strot uit met zijn gewauwel altijd.

Chris Ik hoor hem graag bezig.

Ben (sarcastisch) Dat zal wel.

Chris Waarom doet ge nu weer zo kribbig ?

Ben (haalt de schouders op)

Chris (lief) Zeg me liever nog 'ns dat ge tot over uw oren verliefd zijt op mij. Amper een jaar geleden deedt ge dat bijna iedere dag.

Ben Wat krijgen we nu ?

Chris Ge zoudt dat terug 'n keer meer moeten zeggen. (glimlacht) Anders zou ik het kunnen vergeten.

Ben Natuurlijk ben ik stapelzot van u. Dat weet ge toch.

Chris Echt ?

Ben Echt ! (kust haar)

Chris (na 'n stilte) Blijft ge thuis ?

Ben Ik heb de capitano beloofd...

Chris (maakt zich los - recht) Okee dan...

Ben (er wordt gebeld - ze bekijken mekaar) Daar is hij. (recht) 'k Moet hem toch binnenlaten...

Chris Niet voor mij.

Ben (bekijkt haar) Doe nu alstublieft een beetje gewoon tegen hem, hé ! Ge zult zien, 't is een chique type. (af)

Chris (kijkt even rond - aarzelt of ze hier en daar toch iets zal opruimen - doet dat - het kind begint te huilen - ze gaat het kind sussen - als ze hen de trap hoort opkomen gaat ze snel naar de keuken)

Ben (laat de capitano en Miel binnen) Kom erin, capitano. Dag Miel.

Cap. (rond de 50 - gedistingeerd) Dank u. (kijkt eens rond - geen reactie)

Ben Ga zitten. Iets drinken, capitano ? Een pintje ?

Cap. Ik niet.

Ben En gij, Miel ? Ja zeker ?

Miel (rond de 30) Neenee, laat maar.

Cap. Een andere keer misschien.

Ben Chris ! Chris, waar zit ge nu ? (als Chris uit de keuken komt) Ha, daar zijt ge. (lacht) Altijd in de keuken. Een echte keukenprinses. Chris, dat is nu de capitano. En dat is de Miel.

Chris Dag.

Cap. (geeft hand) Aangenaam... Chris, zal ik maar zeggen. Ik hoop toch dat het mag ?

Ben Tuurlijk.

Miel Dag eh...

Cap. Chris, een heerlijke naam... voor een charmante vrouw.

Ben Ja.. 't komt van Christus, zeggen ze. (lacht) En ze heeft er ook de streken van. Christus was toch de eerste socialist, hé capitano ?

Cap. Dat wordt wel 'ns gezegd.

Ben Ze is verzot op socialisten. Enfin, op bourgeois-socialisten, wil ik zeggen. (lacht)

Cap. (lacht) Zijn er tegenwoordig nog andere ? (tot Chris) Hij meent het niet.

Chris Ik ben eraan gewend.

Cap. Enne.. hoe staat het er nu mee ?

Ben Buiten. De straat op, natuurlijk.

Cap. Was te verwachten. Ik heb u gewaarschuwd voorzichtig te zijn.

Miel Voor die pamflettenkwestie ?

Ben Ja. Als ik ze buiten de uren had rondgedeeld hadden ze 't misschien nog door de vingers gezien, zegden ze. Maar nu...

Cap. Eigenlijk hebben ze gelijk..

Ben (dadelijk gepikeerd) Ja ? En de bazen dan ? Die mogen tijdens hun uren doen wat ze willen.

Miel Daar zijn 't bazen voor, hé Ben.

Cap. (lacht even, dan) Enfin.. Misschien kan ik u voorlopig wel af en toe een centje laten verdienen..

Ben Ja ?! Hoort ge dat, Chris ?

Cap. Ik zei "misschien", Ben. Met een tien- of vijftientonner de baan op is toch iets dat u ligt, hé ?

Ben Absoluut. 'k Heb de laatste twee jaar bij de GB niet anders gedaan.

Cap. Dat dacht ik toch. Kijk, de zaak zit zo. In de haven staat er momenteel een container bananen. Die moet absoluut dringend naar Amsterdam gebracht worden.. En onze normale chauffeur is verleden nacht bij een ernstig accident betrokken geweest. (als Miel hem plots nogal verbaasd aankijkt - nadrukkelijk) Een heel ernstig accident, nietwaar Miel ?

Miel (knikt) Jaja, heel zwaar...

Cap. (tot Ben) Dus als ge wilt...

Ben Heel gaarne, capitano.

Chris (dadelijk op haar hoede, achterdochtig) Een container met bananen ? Alleen maar bananen ?

Cap. (bekijkt haar, met een lachje) Wat bedoelt ge... Chris ?

Chris Ik vroeg of er in die container alleen maar bananen zitten ?
Niets anders ?

Cap. (lacht) O, misschien wel een paar honderd spinnen en hier en daar een klein slangetje. Maar daar zal Ben wel geen last van hebben.

Chris Dat hoop ik.

Ben (tot Chris) Zeg, wat overkomt u nu weer ? De capitano presenteert mij een karwei en gij...

Chris Ja, 't is goed..

Cap. Misschien hoeft het niet bij een éénmalige opdracht te blijven. Enfin, dat bepraten we wel tussen pot en pint. Zullen we nu dan maar gaan ? (tot Chris) Ik kom nog wel 'ns terug. Als ik mag tenminste.

Ben Altijd, capitano.

Chris Moet Ben absoluut meegaan vanavond ? We krijgen bezoek en ik hoopte dat hij thuis zou blijven.

Cap. Als ik dat had geweten..

Ben Ik heb beloofd mee te gaan en daarmee uit.

Cap. Ja, kijk 'ns...

Ben (neemt zijn jas) Ik ben klaar.

Cap. (bij Chris) Ik kan hem niet dwingen thuis te blijven. Het spijt me.

Chris Laat maar.

Cap. Ik breng hem terug. Dat is beloofd. (geeft hand)
(er wordt aan de deur geklopt)

Ben (opent deur) Ha, wie we hier hebben ! (tot de capitano, op Fons doelend) Hij riekt het goeie moment !

Fons Ik wist niet dat er bezoek was. Ik zal...

Ben (ironisch) Neenee, kom gerust binnen. Wij gaan er eentje snoepen. Gij houdt mijn vrouw toch gaarne gezelschap. Op die manier is alleman content. (bij Chris - kust haar) Tot straks, schat ! (naar deur)

Cap. (met verontschuldigend gebaar tot Chris) Tot ziens dan maar...
(volgt Ben)

Miel (wuift even) Bye !.. (alle drie af - er is even een stilte)

Chris (kijkt glimlachend naar Fons) Neem een stoel.

Fons (aarzelend) Ik weet niet of...

Chris Pintje ?

Fons (glimlacht nu ook) 't Is niet voor de mussen gemaakt, zeg ik altijd.

Chris Tuurlijk niet. (af in keuken)

Fons Hoeveel moet ik u ?

Chris (achter) De rekening ligt er bij.

Fons (neemt rekening uit de tas, bekijkt ze en zoekt geld - hij gaat zitten)

Chris (terug met glas bier) Voelt ge u nu al wat beter ?

Fons Jaja, dat gaat wel. (geeft geld) Alstublieft. En bedankt.

Chris Graag gedaan, dat weet ge.

Fons Gezondheid. (drinkt - dan na een ogenblik) Ben vindt het toch niet erg dat ik hier af en toe eens binnerval ?

Chris Wat zou hij ?

Fons Ge weet maar nooit.. De manier waarop hij dat zei..

Chris Ge kent hem toch ? Veel grote woorden maar in z'n binnenste zo week als marsepein.

Fons (lacht even) Ja... hij is soms veel te hevig, hé.. En hij kan van die dingen zeggen...

Chris (lachend) Zo is hij nu eenmaal...

Fons Maar dat zo te keer gaan tegen alles en iedereen die een beetje meer is...

Chris Dat rebelleren, bedoelt ge.

Fons Rebelleren, dat is 't woord, ja. Wel, volgens mij heeft dat allemaal met dat geval van zijn vader te maken.

Chris Absoluut.

Fons Zijn vader... Dat zit bij hem heel diep, hé ? 'k Heb het hem al meer dan eens horen vertellen.

Chris Uiteraard.

Fons Dat was in ieder geval een vuile toer van die vent.. En met mijn boerenverstand versta ik toch dat dat bij zijn zoon nog altijd in die z'n kop speelt. De geleerden zullen daar wel een schoon woord voor uitgevonden hebben, denk ik.

Chris Ze noemen het een trauma, meen ik.

Fons Jaja, 't zal zoiets wel zijn. Een woord dat een gewone mens niet verstaat

- Chris (lacht even - dan) De eerste keer dat hij het mij vertelde heeft hij zitten snotten als een klein kind. Echt snotten, deed hij. Weet ge waarom ? Niet zozeer om het feit dat z'n vader weg was want hij heeft als kind nooit veel om hem gegeven. Maar omwille van het verdriet van zijn moeder, die hij aanbad als een soort heilige. Hij was vijftien toen zijn vader verdween en zestien toen zijn moeder stierf. Hij is er rotsvast van overtuigd dat haar dood het gevolg was van het feit dat haar man hen in de steek gelaten had.
- Fons Dat zou natuurlijk best kunnen.
- Chris En dat is het punt waar bij Ben alles rond draait. Zijn vader is voor hem het prototype en het voorbeeld geworden van de profiteur, van de rijke bourgeois en bovenal van de "verrader van de kleine man" zoals hij het noemt. In iedereen die wat hoger staat, rijker is of wat meer te vertellen heeft ziet hij zijn vader. En zijn haat tegen dat soort mensen zit, gelijk ge zegt, heel diep.
- Fons Jaja, 't zal zoiets wel zijn. Alle bazen zijn smeerlappen, volgens hem. (glimlacht) Nogal simpel, hé ?
- Chris Heel simpel. Erg naïef en onredelijk. Maar daarop komt het samengevat wel neer, ja. En sedert hij die "capitano" heeft leren kennen wordt het alleen maar erger en erger.
- Fons Ja... (na 'n ogenblik) Hij laat z'n oren nogal hangen naar die kerel. 'k Weet het niet, maar volgens mij doet hij daar verkeerd aan. Want ik heb geen goed oog in die type.
- Chris Probeer Ben dat maar 'ns aan zijn verstand te brengen.
- Fons Die vent trakteert te veel. Ik heb ze al dikwijls zien zitten. Ze gaan altijd naar "Den Duvel", hé ?
- Chris Dat zegt hij toch.
- Fons Jaja, dat klopt. Gewoonlijk is die Miel er bij. En soms nog andere mannen ook.
- Chris Wat is dat eigenlijk voor café ?
- Fons O, niks speciaal. Een gewoon staminee. Altijd volle bak en heel druk. Ze tappen daar een smakelijk pintje, ziet ge.
- Chris Komen er ook veel vrouwen ?
- Fons Nee, absoluut niet. Als ge bang zijt dat er daar vieze dingen gebeuren.. Nee, daar moogt ge gerust in zijn.
- Chris Drugs ?
- Fons Ook niet. Daar steek ik mijn hand voor in 't vuur. 't Is de staminee voor de man in de straat, gelijk ze dat noemen. Allee, gelijk ik en gij.. O nee, gij natuurlijk niet. Er worden een hoop pintjes gedronken, gekaart, op de vogelpik gespeeld en vooral veel gezeverd en gelachen.. Neenee, wat slecht vrouwvolk en zo aangaat.. ik zeg het nog eens.. moogt ge absoluut gerust zijn... (na 'n ogenblik) En hoe gaat het nu eigenlijk op zijn werk ?